

нѣкои отвѣнъ, единъ да го хване за главата, другъ — за краката, и така да го пренасятъ отъ едно място на друго. Болниятъ се нуждае отъ чужда помощъ, но здравиятъ самъ ходи, той самъ отваря и затваря вратата. Следователно, дойдете ли до истинския животъ, вие трѣбва да бѫдете абсолютно здрави. Здравето е качество на човѣшката душа, на човѣшкия духъ. Въ това отношение, човѣкъ трѣбва да пази здравето си като рѣдка скъжпоценност.

И тъй, когато говоримъ за великата наука и религия на живота, ние имаме предъ видъ онѣзи методи, чрезъ които пазимъ равновесието на душата, да не изпада човѣкъ въ отчаяние, въ обезсърдчение. Човѣкъ трѣбва да има правилно разбиране за живота, да знае, че животът не е създаденъ изключително за него. Животът е опредѣлилъ известенъ дѣлъ за всѣки човѣкъ. Въ този смисъль, всѣки ще използува живота дотолкова, доколкото му е даденъ, но затова пъкъ отъ него се иска разумно и правилно използване силитѣ на този животъ. Ако нѣкой вѣрва, че може да живѣе хиляда години, и това може да бѫде, но съ условие да не злоупотрѣбява съ силитѣ на живота. Щомъ се усъмни, той внася въ своя животъ безсилието. Турите ли въ ума си мисъльта, че можете да живѣете много години, ще видите, какъ действува тази положителна мисъль. Когато Богъ поставилъ Адама въ рая, Той не опредѣли, колко ще живѣе, но му даде своя заветъ, отъ изпълнението на който зависише продължителността на неговия животъ. Богъ му каза: „Ето дървото, „за познаване доброто и злото“ е граница на другъ свѣтъ, въ който нѣма животъ, нѣма знания. Той е място на смъртъта. Ако хапнешъ единъ плодъ отъ това дърво, ти ще влѣзешъ въ тази граница, въ държавата на смъртъта и ще опиташъ нейните закони.“ Нѣкои казватъ, че познаватъ това дърво, че то не било такова, каквото е предадено въ Писанието. Не, много нѣща могатъ да се кажатъ за дървото на смъртъта, но въпростъ сега не се отнася до него. Който иска да знае нѣщо повече за това дърво, той нека посети гробищата. Цѣлиятъ свѣтъ е пъленъ съ паметници, върху които сѫ написани нещастията и страданията на хората, вкусили отъ плодовете на това дърво. Гробоветъ на вашите близки и далечни, заминали за онзи свѣтъ, не сѫ нищо друго, освенъ окапалите, изсъхнатите листа на това старо, великолепно дърво на смъртъта. Всички паметници, съ красиви надписи, сѫ окапалите листа на това старо дърво,